

การพัฒนาความสามารถในการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนด้วยกระบวนการวิจัยเชิงสำรวจ

ภูเทพ ประภากร

อาจารย์ สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

อีเมล : prapagornputhep@hotmail.com

รับต้นฉบับ 10 กันยายน 2563; ปรับแก้ไข 9 พฤศจิกายน 2563; รับผิดชอบ 2 ธันวาคม 2563

บทคัดย่อ

งานวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนลักษณะเป็นงานวิจัยและพัฒนาใช้แบบแผนการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยนำกระบวนการวิจัยเชิงสำรวจเข้ามาเป็นขั้นตอนการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีจำนวน 31 คน ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันและแบบประเมินความรู้ ความสามารถในการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้เรียน ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยแบ่งเป็น 5 ขั้นตอนเริ่มจากขั้นตอนการสร้างความรู้ ความเข้าใจเบื้องต้น ขั้นตอนการศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนสรุป วิเคราะห์ จัดหมวดหมู่สภาพปัญหา และขั้นตอนทดสอบหลังเรียน และทำแบบประเมินความรู้ ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีการพัฒนาความสามารถอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 S.D. เท่ากับ 0.58) สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนเข้าใจความหมาย วิธีการใช้และเงื่อนไขต่าง ๆ รวมถึงสามารถเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันในบริบทแวดล้อมทางภาษาที่แตกต่างกันได้เป็นอย่างดี และสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพการนำกระบวนการวิจัยเชิงสำรวจเข้ามาใช้ เพื่อให้ผู้เรียนได้แสวงหาปัญหาและแก้ไขปัญหาการใช้คำกริยาที่ผิดพลาดของตนเองได้ งานวิจัยนี้ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรสร้างความรู้เรื่องวิธีการแยกแยะการใช้คำกริยาภาษาจีนกลางที่มีความหมายใกล้เคียงกันให้ดีเสียก่อน ฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนได้แยกแยะและนำไปใช้อย่างถูกต้องแล้วจึงสร้างความรู้เรื่องกระบวนการวิจัยที่ถูกต้อง จึงจะสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการออกแบบงานวิจัยเชิงสำรวจของผู้เรียนได้

คำสำคัญ

การพัฒนาความสามารถคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ภาษาจีนกลาง

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2563

The Development of Chinese Verb-Synonyms Usage Competence of Students Majoring in Chinese Using Survey Method

Puthep Prapagorn

Lecturer of Chinese Department, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Thepsatri Rajabhat University

E-mail : prapagornputhep@hotmail.com

10 September 2020; 9 November 2020; 2 December 2020

Abstract

The present research aimed at developing Chinese major students' verb-synonyms usage. This type of research and development employed single group sample experiment with pre- and post-test. The researcher utilized survey method as research instrument and data collection. The sample, obtained by purposive sampling, were 31 Chinese major students. The research instruments were verb-synonyms achievement tests and knowledge evaluation form. The research processes were divided into five steps as the following – building basic comprehension, studying basic understanding of verb-synonyms, creating data collection instrument, summarizing, analyzing, and categorizing problems, and post-test and knowledge evaluation period. The findings revealed that students outperformed in the post-test and their verb-synonyms usage development was at the high level ($\bar{x}=4.49, S.D.=0.58$). This indicated that students' could comprehend meaning, usage, and other conditions, and they could skillfully employ verb-synonyms in different language contexts. In addition, survey method approach could be effectively applied in order to let the students seek for their own problems and solutions. For further recommendation, research process should be clearly built, and the knowledge of Mandarin Chinese verb-synonyms differentiation should be explained first. Students' adequate practices on differentiation and appropriate usage can be applied further on survey research planning of the students.

Keywords

Development of competence Verb-synonyms, Mandarin Chinese

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

Zhao Jinming (2019, pp. 327-328) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนกลางสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ (对外汉语词汇教学) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการจดจำคำศัพท์ (识词 การวิเคราะห์ แยกแยะคำศัพท์ (辨词) นำไปสู่ความสามารถในการเลือกคำศัพท์ (选词) และสามารถใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม (用词) การพัฒนาความสามารถนี้จำเป็นต้องให้ผู้เรียนเข้าใจถึงปัจจัยภายในของคุณสมบัติ ระบบ กฎเกณฑ์การใช้ ตลอดจนการสร้างคำศัพท์ในภาษาจีนกลางและปัจจัยภายนอกได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมหรือบริบทการเลือกคำศัพท์ไปใช้ ระดับภาษาที่ใช้เป็นภาษาเขียนหรือภาษาพูดรวมถึงความหมายที่ผู้พูดหรือผู้ใช้ภาษาต้องการจะสื่อสารประกอบด้วย Zhao Jinming อธิบายเพิ่มเติมว่าขั้นตอนการพัฒนาความสามารถลำดับแรกคือการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ อธิบายข้อแตกต่างระหว่างพยางค์ คำ หรือกลุ่มคำได้ ต่อมาจึงเป็นขั้นตอนการวิเคราะห์ แยกแยะคำศัพท์ที่ผู้เรียนต้องอาศัยประสบการณ์การศึกษา ค้นคว้า สรุปเป็นองค์ความรู้ของตนเอง ขั้นตอนนี้จะรวมไปถึงการวิเคราะห์คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน คำที่ออกเสียงเหมือนกัน คำที่มีได้หลายความหมาย เป็นต้น ขั้นตอนที่สามคือความสามารถในการเลือกใช้คำศัพท์ที่ผู้เรียนต้องคำนึงถึงปัจจัยภายนอกประกอบการตัดสินใจในการเลือกใช้คำศัพท์ รวมถึงเข้าใจถึงคุณสมบัติของคำศัพท์ที่จะนำมาใช้ว่าสามารถทำหน้าที่เป็นส่วนใดในประโยคได้บ้าง และขั้นตอนสุดท้ายคือการใช้คำศัพท์ที่ต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมภายนอกประกอบ ลักษณะของภาษาที่ใช้มีลักษณะเป็นภาษาเขียนหรือภาษาพูดมากน้อยเพียงใด รวมไปถึงความหมายที่ต้องการจะสื่อสารว่ามีความหมายเชิงบวกหรือเชิงลบหากผู้เรียนไม่เข้าใจมากพอ ย่อมนำมาสู่ความคลาดเคลื่อนในการสื่อสารได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนชาวไทยที่ยึดติดกับความหมายของคำศัพท์ภาษาจีนและภาษาไทยมากเกินไป จนไม่ตระหนักถึงความหมายและการใช้คำศัพท์ภาษาจีนที่ถูกต้อง สอดคล้องกับการสื่อสารของเจ้าของภาษา (Zhao Jinming, 2019, pp. 327-328) แนวคิดการจัดการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนกลางนี้สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาภาษาจีนกลางในระดับที่สูงขึ้นของผู้เรียนชาวไทย มักจะประสบปัญหาการใช้คำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน หรือคำศัพท์ภาษาจีนที่แปลความหมายเป็นภาษาไทยได้หลายความหมาย ส่งผลให้การสื่อสารทั้งการพูด การเขียนไม่ประสบผลสำเร็จ ในภาษาจีนกลางมีคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน อยู่จำนวนมาก ผู้เรียนจะได้พบเจอคำเหล่านั้นตั้งแต่การเรียนภาษาจีนในระดับกลางเป็นต้นไป อาทิ พจนานุกรมเรื่อง The Commercial Press Guide to Chinese Synonyms (商务馆学汉语近义词词典) ได้รวบรวมคำศัพท์ภาษาจีนกลางที่มีความหมายใกล้เคียงกันจำนวน 2,402 คำและจัดเป็นหมวดหมู่ได้ 1,030 กลุ่ม ในจำนวนนี้มากกว่าร้อยละ 50 เป็นคำกริยา หรือหนังสือ

เรื่อง Comparative Illustrations of Common Chinese words and expressions (对外汉语常用词语对比例释) ได้รวบรวมคำศัพท์ภาษาจีนกลางที่นิยมใช้และมีความหมายใกล้เคียงกันจำนวน 630 กว่าคำและจัดเป็นหมวดหมู่ได้ 254 กลุ่ม ในจำนวนนี้มากกว่าร้อยละ 50 เป็นคำกริยาเช่นกัน หรือแม้กระทั่งการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนนานาชาติ (HSK) ในปัจจุบันนี้ที่มีการสอบแบ่งออกเป็น 6 ระดับ จำนวนคำศัพท์ที่ปรากฏในข้อสอบแต่ละระดับมากน้อยแตกต่างกันไป กล่าวคือ ระดับที่ 1 มีจำนวนคำศัพท์อย่างน้อย 150 คำ ระดับที่ 2 มีจำนวนคำศัพท์อย่างน้อย 300 คำ ระดับที่ 3 มีจำนวนคำศัพท์อย่างน้อย 600 คำ ระดับที่ 4 มีจำนวนคำศัพท์อย่างน้อย 1,200 คำ ระดับที่ 5 มีจำนวนคำศัพท์อย่างน้อย 2,500 คำ และระดับที่ 6 มีจำนวนคำศัพท์อย่างน้อย 5,000 คำ ในจำนวนคำศัพท์แต่ละระดับเหล่านี้จะมีสัดส่วนของคำกริยามากกว่าครึ่งหนึ่งของคำศัพท์ทั้งหมด และในจำนวนคำกริยานั้น จะมีคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันเพิ่มมากขึ้นตามระดับของการสอบ สะท้อนให้เห็นว่าความสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการแยกแยะ การเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันให้แก่ผู้เรียนมีผลกระทบต่อการสื่อสารภาษาจีนเป็นอย่างมาก หากผู้เรียนไม่ให้ความสำคัญหรือจดจำเพียงความหมายของคำศัพท์คำนั้นเพียงอย่างเดียว ย่อมก่อให้เกิดความสับสนในการเลือกใช้ประกอบกับผู้เรียนชาวไทยที่ศึกษาภาษาจีนกลางเป็นภาษาที่สองจะไม่สามารถวิเคราะห์ แยกแยะ และอธิบายวิธีการใช้คำศัพท์เหล่านี้ได้ด้วยตนเอง เนื่องจากผู้เรียนยังยึดติดกับความหมายและวิธีการใช้คำกริยาคำนั้นในภาษาแม่ข้อผิดพลาดที่สามารถพบเห็นได้บ่อยคือการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันโดยไม่คำนึงถึงกฎ เกณฑ์การใช้ที่ถูกต้อง โครงสร้างของคำกริยา รวมไปถึงบริบท สภาพแวดล้อมในการใช้คำกริยาคำนั้น ตัวอย่างที่พบบ่อย เช่น

***通过了这几次失败后，他锻炼得更加成熟了。（应该用“经过”）**

หลังจากผ่านความพ่ายแพ้มาแล้วสองสามครั้ง เขาได้ฝึกฝนจนชำนาญมากขึ้น (ควรใช้คำว่า “经过”) คำว่า “经过” หมายถึง ผ่าน ใช้กับประสบการณ์ สามารถใช้ในรูปประโยค 经过 (了) ...后 ส่วนคำว่า “通过” จะใช้ในการเดินทางข้ามผ่านเส้นทางใดเส้นทางหนึ่ง ผ่านการทดสอบ ผ่านกฎหมาย หรืออาศัยสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ในประโยคนี้จึงนำมาใช้ไม่ได้ (Zhao Xin & Li Ying, 2009, p. 300), (Wang Huan, 2005, p. 83)

***好的教育环境对孩子的成长会发生很大作用。（应该用“产生”）**

สภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่ดีจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมากต่อการเติบโตของเด็ก (ควรใช้คำว่า “产生” หมายถึง เกิดปรากฏขึ้น) คำว่า “产生” ใช้กับการเกิดขึ้นของผลลัพธ์ที่เป็นนามธรรม เช่น ความคิด ผลกระทบ ความสนใจ หรือผลลัพธ์ เป็นต้น มักใช้ในสถานการณ์ที่เกิดผลลัพธ์ใหม่ที่เชื่อมโยงกับเหตุการณ์ก่อนหน้า ส่วนคำว่า “发生” ใช้กับการเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏขึ้นใหม่รวมถึงการเกิดอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์ที่ไม่ดีได้ (Zhao Xin & Li Ying, 2009, p. 71)

*我认为你应该改善你的学习方法。(应该用“改进”)

ฉันคิดว่าคุณควรเปลี่ยนวิธี การเรียนของคุณ(ควรใช้คำว่า “改进”) คำว่า“改进”หมายถึง เปลี่ยน ใช้กับวิธีการ การศึกษา คำที่มักใช้คู่กัน เช่น วิธีการ เทคนิค การทำงานเป็นต้นหรือใช้กับการเปลี่ยนแปลงจากสิ่งที่เคยกระทำอยู่ ส่วนคำว่า“改善”นิยมใช้กับการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นกว่าสภาพเดิม มักใช้กับสภาพการดำรงชีวิต ความสัมพันธ์หรือเงื่อนไข คุณภาพให้ดีขึ้น จึงนำมาใช้ในประโยคข้างต้นไม่ได้ (Zhao Xin & Li Ying, 2009, p. 179), (สุภาณี ปิยพสุนทร, 2549)

*这个地方环境好, 符合居住。(应该用“适合”)

สภาพแวดล้อมของที่นี่ดี เหมาะสมกับการอยู่อาศัย (ควรใช้คำว่า“适合”) คำว่า“适合”หมายถึง เหมาะสมกับ... เหมาะสมในการทำเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งจะตรงตามความหมายที่ต้องการสื่อสารมากกว่า คำว่า“符合”หมายถึง สอดคล้องมักใช้คู่กับเงื่อนไข กฎเกณฑ์หลักการ ความเป็นจริงหรือความปรารถนา (Zhao Xin & Li Ying, 2009, p. 173)

นอกจากสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังมีงานวิจัยที่สนับสนุนและเล็งเห็นถึงปัญหาการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้เรียนชาวไทยที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไข พัฒนา อาทิ ผลงานวิจัยของทิฆัมพร ออมสิน และสิบบงศ์ ช่างบุญชู (2015) เรื่องการศึกษาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย 2) เพื่อศึกษาปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ศึกษาสภาพและศึกษาปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ชั้นปีที่ 3-4 สาขาภาษาจีน ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 75 คนปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีปัญหาด้านผู้เรียนสูงสุด อันดับรองลงมาได้แก่ ด้านครูผู้สอนภาษาจีน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการจัดการศึกษาตามลำดับ 3) แนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย มีดังนี้คือ ด้านที่ 1 ด้านผู้เรียน พบว่า ควรเน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการวิเคราะห์ความแตกต่างของคำศัพท์ แทนที่การท่องจำและการแปล ด้านที่ 2 ด้านครูผู้สอน พบว่า ควรพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน และมีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนอย่างถูกต้องแม่นยำ ด้านที่ 3 ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า ควรส่งเสริมและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนด้านคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันให้หลากหลายและได้มาตรฐาน ด้านที่ 4 ด้านการจัดการศึกษา พบว่า ควรมีเนื้อหาและชั่วโมงเรียนรายวิชาภาษาจีนที่เพียงพอ อีกทั้งจำนวนผู้เรียน งานวิจัยของเกรียงไกร กองสี (2559) เรื่องการศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างและการใช้คำกริยาในภาษาจีนและภาษาไทย ผลการวิจัยระบุว่า ภาษาไทยและภาษาจีนล้วนเป็นภาษาในตระกูลภาษาเดียวกัน ทั้งสองภาษาจึงมีรูปแบบวิธีการใช้ที่คล้ายคลึงและแตกต่างกัน เห็นได้จากโครงสร้างและการใช้ที่คำกริยา จาก

การศึกษา “คำกริยาพยางค์เดียว” คำกริยาที่มีโครงสร้างแบบ “กริยา-กริยา” และคำกริยาที่มีโครงสร้างแบบ “กริยา-กรรม” ความแตกต่างที่เห็นชัดเจนคือตำแหน่งของการวางคำที่คำกริยาในภาษาจีนจะวางอยู่หลังคำบุพบทกรรมรองอยู่หน้ากรรมตรงรวมถึงตำแหน่งของคำขยายของจีนจะอยู่หน้าคำที่ถูกขยาย ซึ่งจะตรงข้ามกับภาษาไทย นอกจากนี้ยังพบว่ามีกริยาสร้างคำไทยสองพยางค์ที่ไม่ปรากฏในภาษาจีนเนื่องด้วยตัวอักษรจีนทุกตัวในภาษาจีนล้วนมีความหมายกล่าวคือคำในภาษาจีนโครงสร้าง “พยางค์ที่ไม่มีความหมาย+พยางค์ที่ไม่มีความหมาย” “พยางค์ที่ไม่มีความหมาย+พยางค์ที่มีความหมาย” และ “พยางค์ที่มีความหมาย+พยางค์ที่ไม่มีความหมาย” ด้วยลักษณะเฉพาะและกฎเกณฑ์ของสองภาษานี้ก่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างภาษาขึ้นซึ่งทำให้ผู้เรียนจีนที่เรียนภาษาไทยและนักเรียนไทยที่เรียนภาษาจีนเกิดความสับสนได้ง่ายผู้เรียนต้องมีความเข้าใจในหลักและกฎเกณฑ์ของภาษาต่างประเทศที่ตนเรียนอย่างถูกต้อง ทั้งนี้เพื่อให้สามารถเรียนรู้ภาษาจีนได้อย่างถูกต้องรวดเร็วนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ของการใช้ภาษาและงานวิจัยของ Pannika Chavanatnusorn (2019) เรื่อง DISCUSSION ON AN ANALYSIS ON ERRORS BY THAI STUDENTS IN CHINESE NEAR-SYNONYMOUS VERBS AND LEARNING STRATEGIES -- BASED ON THE COMPARISON OF FOUR THESES ศึกษาปัญหาและบริหารจัดการเรียนการสอนเรื่องคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้เรียนชาวไทย กรณีศึกษา เปรียบเทียบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสี่เรื่อง ผลการวิจัยระบุว่ามีลักษณะของปัญหาในการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้เรียนชาวไทยที่พบบ่อย ได้แก่ ปัญหาด้านไวยากรณ์และปัญหาการนำไปใช้ในบริบทที่ต่างกัน สาเหตุของปัญหามาจากหลายปัจจัยประกอบกัน คือปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านอิทธิพลเชิงลบจากภาษาแม่ ปัจจัยจากผู้เรียนที่มีวิธีการศึกษาคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันยังไม่ถูกต้องและไม่ทราบวิธีการใช้คำกริยาที่ชัดเจน ปัจจัยด้านตำรา แบบเรียนที่อธิบายน้อย ไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้ในการสื่อสารระดับที่สูงขึ้นและอธิบายวิธีการใช้ไม่ชัดเจน งานวิจัยนี้เสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเรื่องคำกริยาในภาษาจีนกลางที่มีความหมายใกล้เคียงกันให้แก่ผู้เรียนชาวไทยได้ด้วยวิธีการวิเคราะห์ แยกแยะวิธีการใช้คำเหล่านั้น สามารถใช้วิธีการเปรียบเทียบวิธีการใช้ชนิดของคำย่อยในคำกริยา การใช้บริบทจากสภาพแวดล้อมในประโยคประกอบ ยังสามารถใช้วิธีการสอนแบบเกมหรือการแข่งขัน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการนำไปใช้หรือเข้าใจวัฒนธรรมและความคุ้นชินในการใช้ภาษาจีนกลางในการสื่อสารของเจ้าของภาษา จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้สอนจำเป็นต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนลงมือทดลองฝึกในการนำไปใช้ และรวบรวมข้อมูลการใช้คำกริยาเหล่านั้นด้วยตนเอง เพื่อสร้างองค์ความรู้ที่ถูกต้อง แม่นยำ คงทนมากกว่าการใช้วิธีการสอนแบบบรรยายในชั้นเรียน จึงจะเพิ่มประสิทธิภาพพัฒนาความสามารถในการจดจำ เข้าใจและนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ส่งผลให้การสื่อสารภาษาจีนกลางของผู้เรียนมีความถูกต้อง แม่นยำตรงประเด็นตามที่ต้องการได้ การฝึกฝนผู้เรียนแนวทางหนึ่งคือการประยุกต์ใช้กระบวนการแสวงหาความรู้ด้วยการวิจัยเพื่อสืบค้น สรุป และวิเคราะห์ปัญหาจึงเป็นแนวทางที่ผู้วิจัยนำมาประยุกต์ใช้ประกอบการเรียนการสอนในรายวิชาหลักภาษาจีน

การวิเคราะห์แยกแยะวิธีการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนกลาง มีกลวิธีที่สอดคล้องกับกระบวนการวิจัยเพื่อหาข้อเท็จจริงในเบื้องต้น กล่าวคือ ก่อนที่ผู้วิจัยหรือผู้เรียนภาษาจีนกลาง จะลงมือแยกแยะ วิเคราะห์วิธีการใช้คำกริยากลุ่มใดนั้น ผู้วิจัยจำเป็นต้องศึกษาความรู้เบื้องต้นของ

คำกริยาในแต่ละคำให้ตีเสียก่อน อาจจะค้นหาข้อมูลจากแหล่งสารสนเทศ หนังสือ ตำราต่าง ๆ ทั้งตำราภาษาไทย ภาษาจีน หรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ประกอบ อ่านอย่างละเอียด แล้วสรุปประเด็นคำกริยาแต่ละคำมีวิธีการใช้ที่เหมือนและแตกต่างกันอย่างไร โดยมีการพิจารณาหลายด้านประกอบ ได้แก่ ด้านความหมาย (เชิงบวก เชิงลบ หรือได้ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ) ด้านหน้าที่ทางไวยากรณ์ในประโยค ด้านกฎเกณฑ์การใช้ในหลักภาษาจีน ด้านขอบเขตการใช้งาน จากนั้นจึงเริ่มพิสูจน์ข้อเท็จจริงเหล่านั้นด้วยกระบวนการสืบค้นข้อมูลการนำคำกริยาเหล่านั้นไปใช้ในการสื่อสารของผู้เรียนต่างชาติ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสร้างเครื่องมือวิจัยที่มีลักษณะเป็นแบบทดสอบอย่างง่ายขึ้น แล้วจึงนำแบบทดสอบไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล นำข้อมูลมาสรุปผล วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน นำข้อสรุปที่กลุ่มต้นคั้นได้ไปเทียบเคียงกับหลักภาษาจีนหรือกฎเกณฑ์การใช้คำกริยาเหล่านั้นตามข้อมูลที่ต้นคั้นศึกษาหาความรู้มา แล้วนำมาจัดทำเป็นรายงานการค้นคว้า วิจัย อภิปรายผลร่วมกัน กระบวนการข้างต้น สามารถสรุปเป็นตารางแสดงกระบวนการวิเคราะห์คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันและกระบวนการวิจัยที่นำมาใช้ ดังนี้

ตารางที่ 1 กระบวนการวิเคราะห์ แยกแยะคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันและกระบวนการวิจัย

กระบวนการวิเคราะห์ แยกแยะคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนกลาง	กระบวนการวิจัยเชิงสำรวจที่นำมาใช้
1. ศึกษาข้อมูลคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน แต่ละคำในด้านความหมาย ด้านกฎเกณฑ์การใช้ ด้านขอบเขตการใช้ และด้านหน้าที่ทางไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้อง 2. สรุปสิ่งที่เหมือนและแตกต่างกันของคำกริยาในแต่ละคำ 3. ทดลองนำไปใช้ในการสื่อสาร 4. วิเคราะห์สภาพปัญหา ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้คำกริยาเหล่านั้นจากผู้เรียนหรือตัวอย่างอื่น 5. นำสภาพปัญหามาแยกแยะ จัดหมวดหมู่ ระบุสาเหตุ เสนอแนะแนวทางการใช้ที่ถูกต้อง	1. ศึกษาขั้นตอนการวิจัย กำหนดปัญหาที่ต้องการวิเคราะห์ 2. คาดการณ์สภาพปัญหาที่คิดว่าจะพบ กำหนดขอบเขตเนื้อหา และกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจะศึกษา 3. สร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และทดลองนำไปใช้ 4. นำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล 5. นำผลการตอบเครื่องมือมาสรุป วิเคราะห์ จัดหมวดหมู่สภาพปัญหาที่พบ เพื่อระบุสาเหตุ และแนวทางการแก้ไขจัดทำรายงานพร้อมนำเสนอ

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าการนำกระบวนการวิจัยเชิงสำรวจเข้ามาใช้ประกอบการวิเคราะห์คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนกลางจะเริ่มตั้งแต่การกำหนดให้ผู้เรียนเป็นผู้ตั้งปัญหาที่ต้องการจะศึกษา กำหนดขอบเขตเนื้อหา กลุ่มตัวอย่าง สร้างขั้นตอนและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง พร้อมทั้งดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล สรุปผล และวิเคราะห์สภาพปัญหาที่พบ นำไปสู่การจัดทำรายงานการศึกษาการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ดังนั้นการประยุกต์กระบวนการวิจัยเชิงสำรวจเข้ามาใช้ในการศึกษาคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันด้วยกระบวนการวิจัยเชิงสำรวจเบื้องต้นนี้ จึงทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้ดีขึ้น นำไปสู่การใช้คำกริยากลุ่มนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สุดท้ายแล้ว แม้ว่าคำกริยาที่เลือกมาใช้ในการประกอบการวิจัยในครั้งนี้จะมีจำนวนไม่มาก แต่จุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง แม่นยำในการใช้คำกริยากลุ่มนี้ให้แก่ผู้เรียน และลดปัญหาการใช้คำกริยาที่ผิดพลาดได้อีกทั้งการนำกระบวนการวิจัยเชิงสำรวจมาให้กลุ่มตัวอย่างใช้ในการศึกษา ค้นคว้าและสืบค้นปรากฏการณ์การใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้เรียนชาวไทยกลุ่มอื่น จะสามารถช่วยให้กลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์ แยกแยะข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาได้ด้วยตนเอง เกิดความระมัดระวัง จดจำและเข้าใจในกฎเกณฑ์การใช้ ตลอดจนสามารถอธิบายข้อผิดพลาดนั้น เพื่อนำไปสู่การหาแนวทางการแก้ไขได้ด้วยตนเองได้ นับว่าเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ได้ลงมือปฏิบัติมากกว่าการฟังบรรยายเพียงอย่างเดียว และสามารถนำแนวทางการวิจัยเชิงสำรวจไปประยุกต์ใช้ในการสืบค้นความรู้เพื่อแก้ไขปัญหาการศึกษาภาษาจีนเรื่องอื่นได้ เหล่านี้เป็นความคุ้มค่าทางการศึกษาที่คงทน ฝึกให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ ออกแบบการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง จึงได้เป็นที่มาของการวิจัยครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนกลางของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงสำรวจ

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถในการใช้คำกริยาภาษาจีนกลางที่มีความหมายใกล้เคียงกันพัฒนาสูงขึ้นหลังจากใช้กระบวนการวิจัยเชิงสำรวจในการพัฒนา

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ราชภัฏเทพสตรี ชั้นปีที่ 3 จำนวน 27 คน และนักศึกษาสมทบจำนวน 4 คนที่ศึกษาในรายวิชาหลักภาษาจีนในภาคการศึกษาที่ 2/2562 รวมทั้งสิ้น 31 คนได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เนื่องจากเป็นกลุ่มตัวอย่างผ่านการทดสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนนานาชาติ (HSK) ระดับ 4 มาแล้ว นอกจากนี้จากการศึกษาในแผนการเรียนที่หลักสูตรกำหนด นักศึกษากลุ่มตัวอย่างผ่านการเรียนในรายวิชาภาษาจีน 1 - 4 มาแล้ว ดังนั้นจำนวนคลังคำศัพท์ที่กลุ่มตัวอย่างสะสมไว้มีไม่ต่ำกว่า 1,500 คำตามความมุ่งหวังที่ระบุในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (มคอ.2) ซึ่งครอบคลุมคำกริยาภาษาจีนที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้มอบหมายให้กลุ่มตัวอย่างไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันโดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างมีหน้าที่ในการรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลการใช้คำกริยาเหล่านั้นจากการทำแบบทดสอบและจัดทำเป็นรายงานผลการศึกษาค้นคว้า ซึ่งขณะที่กลุ่มตัวอย่างดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมาย ผู้วิจัยจะดำเนินการทดสอบก่อนเรียนไว้ก่อน แล้วจึงดำเนินการใช้เครื่องมือในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

2.1 แบบทดสอบการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบนี้โดยนำแนวคิดการวิเคราะห์แยกแยะคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของ Yan Dezao (2012) และ Li Zhu, Jiang Liping (2013) มาประยุกต์เข้าด้วยกัน วัตถุประสงค์เพื่อประเมินความรู้ก่อนและหลังเรียนเรื่องคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนกลางของกลุ่มตัวอย่าง แบบทดสอบนี้มีประเด็นการประเมินความสามารถของกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 5 ด้านตามแนวคิดการวิเคราะห์ แยกแยะคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของ Yan Dezao และ Li Zhu, Jiang Liping ได้แก่ 1) คุณสมบัติของคำกริยาในการนำมาใช้ในประโยค 2) ความสามารถในการวิเคราะห์กฎเกณฑ์การใช้ตามหลักภาษาจีน 3) ความหมายเชิงบวก เชิงลบที่ปรากฏในการนำไปใช้ของคำกริยา 4) ขอบเขตการใช้คำกริยา และ 5) ลักษณะภาษาที่ใช้คำกริยา ผู้วิจัยกำหนดให้การประเมินความสามารถแต่ละด้านจะประเมินจากการแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนและมีจำนวนข้อเฉลี่ยเท่า ๆ กัน เนื้อหาในแบบทดสอบประกอบด้วยกลุ่มคำกริยา 15 กลุ่มคำที่มักพบบ่อยในการสื่อสารภาษาจีนกลาง และผู้วิจัยยึดคำกริยาจากวงคำศัพท์ในการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนนานาชาติระดับ 4 ที่มีจำนวนคำศัพท์ 1,200 คำ ผู้ที่ผ่านการสอบระดับนี้จะมีความสามารถในการใช้ภาษาจีนสื่อสารได้ในวงกว้าง และสามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ผู้วิจัยเลือกคำกริยาที่ปรากฏในการสอบวัดระดับภาษาจีนระดับ 4 แล้วแบ่งเป็น 15 กลุ่ม ดังนี้

ตารางที่ 2 คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันและความหมายในแต่ละกลุ่ม

คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน	ความหมายของคำกริยา
参加、参观、参与	กลุ่มคำกริยาที่มีความหมายว่า “เข้าชม เข้าร่วม”
保存、保留、保护、保持	กลุ่มคำกริยาที่มีความหมายว่า “รักษา”
对不起、道歉、不好意思	กลุ่มคำกริยาที่มีความหมายว่า “ขอโทษ ขออภัย”
得到、获得、取得	กลุ่มคำกริยาที่มีความหมายว่า “ได้รับ”
经过、通过、经历	กลุ่มคำกริยาที่มีความหมายว่า “ผ่าน ข้าม”
知道、理解、了解	กลุ่มคำกริยาที่มีความหมายว่า “รู้ เข้าใจ”
送、交、派	กลุ่มคำกริยาที่มีความหมายว่า “ส่ง”
表达、表示、表现	กลุ่มคำกริยาที่มีความหมายว่า “แสดง”
做、弄、干、办	กลุ่มคำกริยาที่มีความหมายว่า “ทำ”
听、听到、听见	กลุ่มคำกริยาที่มีความหมายว่า “ฟัง ได้ยิน”
符合、适合、合适	กลุ่มคำกริยาที่มีความหมายว่า “เหมาะสม”
改进、改善、改正	กลุ่มคำกริยาที่มีความหมายว่า “แก้ไข”
运用、使用、利用	กลุ่มคำกริยาที่มีความหมายว่า “ใช้”
承担、承受、承认	กลุ่มคำกริยาที่มีความหมายว่า “ยอมรับ รับ”
办理、处理	กลุ่มคำกริยาที่มีความหมายว่า “จัดการ”

แบบทดสอบมีทั้งหมด 30 ข้อ ข้อสอบเป็นแบบปรนัยเพื่อทดสอบความรู้กลุ่มคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันให้ครบทุกกลุ่ม ขั้นตอนการออกแบบแบบทดสอบ ผู้วิจัยเริ่มจากการศึกษาวิธีการใช้คำกริยาในแต่ละกลุ่ม แล้วจึงสร้างแบบทดสอบ ขณะสร้างแบบทดสอบได้คำนึงถึงการวัดและประเมินความสามารถในการเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันตามบริบทหรือสภาพแวดล้อมของประโยค เพื่อประเมินความรู้ของผู้ตอบแบบทดสอบว่าสามารถวิเคราะห์ แยกแยะการใช้คำกริยาได้มากน้อยเพียงใด เช่น ข้อที่ 1 ประเมินการใช้คำกริยาในกลุ่มที่มีความหมายว่า “เข้าชม เข้าร่วม” ดังนี้

1. 昨天代表团 () 了世界闻名的长城。เมื่อวานนี้ คณะตัวแทนได้.....กำแพงเมืองจีนที่มีชื่อเสียงทั่วโลก

A. 参观 B. 参加 C. 参与 (คำตอบคือ A. 参观 เข้าชม)

จากตัวอย่างข้อสอบข้างต้น ตัวเลือกทั้งสามตัวจะมีความหมายใกล้เคียงกันคือ A.เข้าชม B.เข้าร่วม C.เข้าร่วม ซึ่งผู้วิจัยจะไม่ได้เขียนคำแปลของโจทย์และตัวเลือกลงไป เพื่อประเมินความรู้ ความเข้าใจในความหมายและการเลือกใช้คำกริยาของผู้ตอบแบบทดสอบ หากผู้ตอบแบบทดสอบจดจำเพียงความหมาย แต่ไม่เข้าใจวิธีการใช้ที่ถูกต้องจะเกิดความสับสน จากนั้นเมื่อดำเนินการออกข้อสอบครบ

ถ้วนแล้ว จึงให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีนทั้งอาจารย์ชาวไทยและอาจารย์ชาวจีนตรวจสอบความถูกต้องคุณภาพของแบบทดสอบ แล้วจึงทดลองนำไปใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง และนำผลการตอบแบบสอบถามไปดำเนินการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.74 แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบนี้สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างได้

2.2 แบบประเมินความรู้ ความสามารถในการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้เรียน ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ประเมินความรู้ ความเข้าใจในด้านการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของตนเอง ซึ่งจะมีรูปแบบเหมือนกับการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนหลังเสร็จสิ้นการเรียนการสอน ลักษณะแบบประเมินความรู้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบประเมินความรู้และส่วนที่ 2 การประเมินความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียน เนื้อหาประกอบด้วย การประเมินความรู้ในกระบวนการวิเคราะห์ แยกแยะคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน การประเมินความรู้ในการนำคำกริยาไปใช้ในการสื่อสาร แบบประเมินความรู้ ความเข้าใจในส่วนนี้มีจำนวน 15 ข้อ ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความรู้นี้ ผู้วิจัยออกแบบแบบประเมิน ข้อคำถามที่ประเมินครอบคลุมเนื้อหาในกลุ่มคำกริยาทั้งหมดจากนั้นจึงนำแบบประเมินความรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านประเมินความเที่ยงตรงทั้งฉบับ ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.80 ระดับการตอบแบบประเมินแปลความหมายได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึงมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึงมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึงมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึงมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึงมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถในระดับน้อยที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัย

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยเรียบร้อยแล้วจึงกำหนดขั้นตอนการวิจัยให้สอดคล้องกับระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาหลักภาษาจีน ในภาคการศึกษาที่ 2/2562 ที่ระบุไว้ใน มคอ.3 ของรายวิชาหลักภาษาจีน งานวิจัยนี้จึงมีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยที่ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างต้องเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการวิจัย และได้ดำเนินขั้นตอนการวิจัยกับการใช้กระบวนการวิจัยเชิงสำรวจของกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการศึกษา ค้นคว้าข้อมูลของคำกริยาแต่ละกลุ่มควบคู่กันไปขั้นตอน มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างความรู้ ความเข้าใจเบื้องต้นให้แก่ผู้เรียน ทดสอบก่อนเรียน ผู้วิจัยชี้แจงความเป็นมาของการวิจัย ชี้แจงกลุ่มคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน บรรยายวิธีการแยกแยะ วิเคราะห์

การใช้คำกริยา กลุ่มดังกล่าวสิ่งที่ต้องทราบหรือคำนึงถึงในการวิเคราะห์การใช้คำกริยา กลุ่มนี้ และอธิบาย การดำเนินงานวิจัยเชิงสำรวจเบื้องต้นให้ผู้เรียนได้ทราบ มีการยกตัวอย่างงานวิจัยอื่นประกอบ นำผลการ ทดสอบก่อนเรียนมาแบ่งกลุ่มนักศึกษา โดยกำหนดให้แต่ละกลุ่มจะมีนักศึกษา 3-4 คนที่มีผลการทดสอบ ก่อนเรียนดีเยี่ยม ดี พอใช้ เพื่อให้ให้นักศึกษาช่วยเหลือกันได้ จะสามารถแบ่งนักศึกษากลุ่มตัวอย่างออกได้ 10 กลุ่ม จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างจับสลากคำกริยา 2 กลุ่มที่ตนเองต้องรับผิดชอบ มอบหมายภาระงาน การ ศึกษา ค้นคว้าปัญหาการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้เรียนภาษาจีนชาวไทยและกำหนด ให้กลุ่มตัวอย่างนำกระบวนการวิจัยเชิงสำรวจเข้ามาใช้เป็นขั้นตอนการวิจัยของกลุ่มตนเอง กระบวนการ ค้นคว้าปัญหาการใช้คำกริยา ผู้วิจัยแนะนำวิธีการที่หลากหลายให้แก่กลุ่มตัวอย่าง อาทิ ศึกษาจากแบบ ฝึกหัดที่เคยทำ คลังข้อสอบ การสัมภาษณ์นักศึกษาชั้นปีอื่นการศึกษาจากเอกสาร พจนานุกรมคำศัพท์ ที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน หรือการรวบรวมความรู้ ความเข้าใจของนักศึกษาชั้นปีเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างสามารถเลือกวิธีการได้มากกว่าหนึ่งวิธี เพื่อให้ได้คำตอบของปัญหาที่ถูกต้อง รอบด้านมากที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันแต่ละคำใน ด้านความหมาย ด้านกฎเกณฑ์การใช้ ด้านขอบเขตการใช้ และด้านหน้าที่ทางไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้อง สรุป สิ่งที่เหมือนและแตกต่างกันของคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันในแต่ละคำศึกษาขั้นตอนการวิจัย เบื้องต้น กำหนดปัญหาที่ต้องการจะวิเคราะห์

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการศึกษา ใน ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยกำหนดให้ทุกกลุ่มสร้างเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยจำนวน 20 ข้อ เหมือน กันทุกกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ของทุกกลุ่มผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจากผู้วิจัยและอาจารย์ผู้สอน ภาษาจีนชาวจีนจำนวน 1 ท่าน และทดลองนำไปใช้จากนั้นจึงนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่ม ตัวอย่างที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 4 กลุ่มตัวอย่างนำผลการตอบเครื่องมือมาสรุป วิเคราะห์ จัดหมวดหมู่สภาพปัญหา ข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่พบ เพื่อระบุสาเหตุ และแนวทางการแก้ไขจัดทำรายงานพร้อมนำเสนอ

ขั้นตอนที่ 5 อภิปรายผลการวิจัยแต่ละกลุ่ม จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านการนำเสนอ รายงานในชั้นเรียนของแต่ละกลุ่ม เปิดโอกาสให้มีการซักถาม วิเคราะห์สภาพปัญหาร่วมกันและสรุป แนวทางการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันออกมาให้ชัดเจน จากนั้นจึงทดสอบหลังเรียน และ ทำแบบประเมินความรู้ ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่าง สรุปผลการวิจัย

ขั้นตอนข้างต้นจะพบว่าเป็นการฝึกฝนให้กลุ่มตัวอย่างได้ศึกษาหาความรู้เรื่องคำกริยาที่มีความ หมายใกล้เคียงกันและฝึกให้กลุ่มตัวอย่างนำกระบวนการวิจัยเชิงสำรวจมาใช้เวลาเดียวกัน แต่ในขณะ เดียวกันมีผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นโค้ชคอยให้คำแนะนำในการศึกษา หาข้อเท็จจริงในการใช้คำกริยาและ แนวทางในการออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลอยู่เสมอจนกว่าจะเสร็จสิ้นกระบวนการ ผู้วิจัยสามารถสรุปการเปรียบเทียบขั้นตอนข้างต้นได้ตามตารางด้านล่างนี้

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบขั้นตอนดำเนินการวิจัยระหว่างการศึกษาค้นคว้าความรู้เรื่องคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันและการวิจัยเชิงสำรวจ

รายการ	กิจกรรมที่ปฏิบัติแต่ละขั้นตอน				
	ขั้นตอนที่ 1	ขั้นตอนที่ 2	ขั้นตอนที่ 3	ขั้นตอนที่ 4	ขั้นตอนที่ 5
การศึกษาความรู้เรื่องคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของกลุ่มตัวอย่าง	อธิบายลักษณะของคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของกลุ่ตัวอย่างวิธีการวิเคราะห์แยกแยะคำกริยาตามแนวคิดและวิธีการของ Yan Dezao และ Li Zhu,Jiang Liping	ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคำกริยารายกลุ่มตามที่มีมอบหมายในด้านความหมาย ด้านกฎเกณฑ์การใช้ด้านขอบเขตการใช้และด้านหน้าที่ทางไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องสรุปสิ่งที่เหมือนและแตกต่างกัน	สรุปความรู้ที่ได้และกำหนดเนื้อหาที่ต้องการศึกษาให้ครบถ้วนเพื่อนำไปใช้ในการจัดทำเครื่องมือในการวิจัยเชิงสำรวจ	กลุ่มตัวอย่างนำความรู้ในขั้นตอนที่ 1-3 มาใช้วิเคราะห์ปัญหาที่พบจากการไปสำรวจ	นำความรู้ไปใช้ในการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาและนำเสนอแนวทางการแก้ไขอย่างสร้างสรรค์
กระบวนการวิจัยเชิงสำรวจ	กระบวนการวิจัยเชิงสำรวจการสร้างความรู้ ความเข้าใจเบื้องต้นในการดำเนินการวิจัยเชิงสำรวจศึกษาตัวอย่างงานวิจัย	นำความรู้ที่ได้จากการศึกษาคาดการณ์ปัญหาที่จะพบ กำหนดปัญหาที่ต้องการจะวิเคราะห์กับผู้เรียนชาวไทย	สร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือทดลองนำไปใช้	นำเครื่องมือไปเก็บข้อมูลนำผลมาตรวจวิเคราะห์จัดหมวดหมู่ปัญหาและวิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหา	จัดทำสรุปผลการสำรวจอภิปรายสภาพปัญหาสาเหตุที่พบและแนวทางการแก้ไขอภิปรายผลแลกเปลี่ยนเรียนรู้

วิธีการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจะดำเนินการไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติของนักศึกษา โดยผู้วิจัยนำแบบทดสอบการใช้คำศัพท์ภาษาจีนไปใช้ในการสื่อสารให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทดสอบในชั้นเรียน แล้วบันทึกผลคะแนนการทดสอบเป็นรายบุคคล แล้วจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์ หาค่าเฉลี่ย คิดร้อยละ เพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหา และสาเหตุ รวมถึงหาข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

กรอบแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.1 แนวคิดการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

Li Zhu, Jiang Liping (2013, pp. 162-163) ได้เสนอแนวคิดและกลวิธีการเรียนการสอน คำศัพท์ภาษาจีนกลางให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติที่ศึกษาภาษาจีนกลางเป็นภาษาที่สอง กล่าวว่าคำศัพท์เป็นปัจจัยสำคัญในการสื่อสารภาษาจีนของผู้เรียน การออกเสียง ไวยากรณ์ ความหมายล้วนสามารถพบได้ในคำศัพท์แต่ละคำ ดังนั้นความสำคัญของการสอนวิธีการใช้คำศัพท์ที่ถูกต้อง เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมหรือบริบทของประโยคจึงมีความสำคัญมากกว่าการสอนคำศัพท์ในปริมาณที่มาก แต่ผู้เรียนกลับไม่ทราบความหมายและวิธีการใช้ที่ถูกต้อง แม่นยำเพียงพอ โดยเฉพาะผู้เรียนชาวต่างชาติที่ศึกษาภาษาจีนกลางระดับต้น เปรียบเสมือนการนำคำศัพท์เข้าสู่ระบบการจำของผู้เรียน แต่ผู้เรียนไม่สามารถนำคำศัพท์ออกมาใช้ได้ ดังนั้นแนวทางการสอนคำศัพท์ที่มีประสิทธิภาพจึงควรเริ่มจากการสอนความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ แล้วจึงสอนวิธีการใช้ที่แม่นยำ กลวิธีการสอนคำศัพท์ภาษาจีนให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การแปลความหมายโดยตรง (翻译词) การผสมผสานวัฒนธรรมจีนเข้ากับการสอนคำศัพท์ (文化词) การแสดงความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของคำศัพท์ (词语的文化附加义) การวิเคราะห์คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันด้วยวิธีการเปรียบเทียบ (近义词对比辨析) เป็นต้น งานวิจัยนี้ได้ดำเนินแนวทางการสอนคำศัพท์และกลวิธีการวิเคราะห์คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันด้วยการเปรียบเทียบมาเป็นแนวทางในการออกแบบงานวิจัยและกรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ด้วย

1.2 แนวคิดการวิเคราะห์ แยกแยะคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

Yan Dezao (2012) ได้เสนอแนวคิดในการวิเคราะห์ แยกแยะคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันลงในบทความเรื่อง 近义词词辨析举要ประเด็นสำคัญในการวิเคราะห์คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน เผยแพร่ในวารสารเรียนภาษาจีน 《学汉语》 ฉบับที่ 5 กล่าวว่าประเด็นที่ผู้เรียนต้องคำนึงถึงในการนำมาวิเคราะห์คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้แก่ 1) กรรมที่ใช้คู่กันกับคำกริยาคำนั้น รวมถึงคุณสมบัติของกรรมกริยาและกรรมกริยา เช่นคำว่า“更改”、“更换”คำกริยาคำแรกกรรมที่ใช้คู่กันส่วนใหญ่ มักจะเป็นวัน เวลา แผนการ เส้นทาง ความคิดเห็น เป็นต้น ส่วนคำหลังกรรมที่มักใช้คู่กันจะเป็นตัวอักษร รูปประโยค เสื้อผ้า สิ่งของเครื่องใช้ เป็นต้น 2) คุณสมบัติในการทำหน้าที่ต่าง ๆ ในประโยคของคำกริยา เช่น คำกริยา“了解”、“知道”คำกริยาคำแรกสามารถมีส่วนเสริมมาต่อท้ายได้ทันที แต่คำกริยาคำหลังไม่สามารถมีส่วนเสริมมาต่อท้ายได้ทันที ต้องมีคำช่วย“得” 3) ความหมายเชิงบวก เชิงลบที่ปรากฏในการนำไปใช้ของคำกริยา เช่น คำกริยา“妄想”、“梦想”คำกริยาคำแรกมีความหมายเชิงลบ ส่วนคำกริยาคำหลัง

อาจเป็นได้ทั้งเชิงลบและเชิงบวก ขึ้นอยู่กับประโยคแวดล้อม และ 4) ขอบเขตของคำกริยาสามารถใช้กับบุคคล เรื่องราวหรือสิ่งของใดได้บ้าง เช่น คำกริยา “期望”、“希望” คำกริยาคำแรกมักใช้กับบุคคลอื่นหรือกล่าวแทนบุคคลอื่น ส่วนคำหลังสามารถใช้ได้ทั้งกับตัวผู้พูดหรือบุคคลอื่น

Li Zhu, Jiang Liping (2013, pp. 169-171) ได้เสนอแนวคิดและกลวิธีการวิเคราะห์แยกแยะคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันไว้ โดยกล่าวว่าการสอนให้ผู้เรียนได้รู้จักแยกแยะ วิเคราะห์การใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันนั้น จำเป็นต้องกระทำตั้งแต่การสอนภาษาจีนระดับต้น เนื่องจากความผิดพลาดด้านการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันมักจะเกิดจากความสับสนเรื่องความหมายของคำศัพท์พื้นฐาน ดังนั้นการใช้วิธีการเปรียบเทียบคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเกิดความระมัดระวังในการใช้มากขึ้น แนวคิดการวิเคราะห์ แยกแยะคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันที่ดีคือการจับคู่คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาเปรียบเทียบให้เห็นข้อแตกต่างที่ชัดเจน

(同义释义对比法) เช่นคำว่า 结束——完成, 了解——懂得, 对话——谈话 เป็นต้น วิธีการนี้จะเหมาะสำหรับผู้เรียนที่ศึกษาภาษาจีนแล้วพบเจอคำเหล่านี้บ่อยในบทเรียน สิ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจการใช้คำกริยาได้ง่ายขึ้น ซึ่งเป็นวิธีการสอนคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันที่พบเห็นได้บ่อยในตำราเรียนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาติในช่วงระยะเวลา 5-10 ปีนี้วิธีการเปรียบเทียบที่พบเห็นอาจจะจะเป็นการเปรียบเทียบเนื้อหา ด้านความหมายที่เน้นหนักเบาหรือความหมายเชิงบวก เชิงลบที่แตกต่างกัน วิธีการใช้ กฎเกณฑ์ที่แตกต่างกัน ขอบเขตการใช้ที่แตกต่างกัน รวมถึงลักษณะภาษาที่ใช้คำกริยา ได้แก่ ภาษาเขียน ภาษาพูดที่แตกต่างกันไปด้วย นอกจากนี้อาจเปรียบเทียบจากคุณสมบัติของคำกริยาที่นำไปใช้ในรูปประโยคต่าง ๆ วิธีการสร้างคำกริยา และสถานการณ์ที่ใช้คำกริยา เหล่านี้ล้วนสามารถนำมาเป็นประเด็นเปรียบเทียบการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนได้

ระเบียบวิธีวิจัย

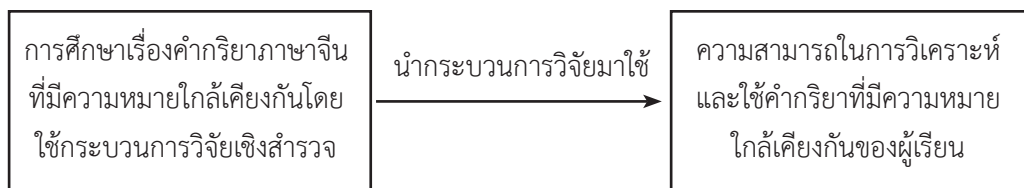
การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest-Posttest Design) โดยนำกระบวนการวิจัยเชิงสำรวจเข้ามาใช้เป็นขั้นตอนการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยและพัฒนา จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการสอนคำศัพท์ภาษาจีนกลางให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภาษาไทยและภาษาจีนและกระบวนการวิจัยเชิงสำรวจ อาทิ งานวิจัยของทิฆัมพร ออมสิน สืบพงศ์ ช่างบุญชู (2015) Pannika Chavanatnusorn (2019) รวมถึงแนวคิดการสอนภาษาจีนสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2563

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการดำเนินการใช้กระบวนการวิจัยเชิงสำรวจเข้ามาเป็นขั้นตอนในการแสวงหาความรู้เรื่องคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของกลุ่มตัวอย่างและมอบหมายให้กลุ่มตัวอย่างได้ลงมือปฏิบัติในการหาข้อเท็จจริงในการใช้คำกริยาแต่ละกลุ่ม เพื่อหาสาเหตุและอธิบายวิธีการใช้ที่ถูกต้องร่วมกัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มสามารถจัดทำรายงานการสำรวจปัญหาการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้ครบถ้วน ร้อยละ 100 และได้มีการนำเสนอผลการสำรวจร่วมกัน

ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการทดสอบความรู้ ความสามารถของผู้เรียนด้วยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยสรุปผลการเปรียบเทียบความรู้ ความสามารถ ดังตารางด้านล่างนี้

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบผลการทดสอบความรู้ ความสามารถก่อนและหลังการวิจัยของกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบ	กลุ่มตัวอย่าง (คน)	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้ (เฉลี่ย)	คิดเป็น ร้อยละ	ผลต่าง ค่าเฉลี่ย	t-test
ก่อนการวิจัย	31	30	14.87	49.57	+ 9.73	12.11*
หลังการวิจัย			24.60	82.00		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 ผู้วิจัยได้สรุปค่าเฉลี่ยความสามารถในการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของกลุ่มตัวอย่างรายด้านที่ต้องการประเมิน ได้แก่ 1. คุณสมบัติของคำกริยาในการนำมาใช้ในประโยค 2. ความสามารถในการวิเคราะห์กฎเกณฑ์การใช้ตามหลักภาษาจีน 3. ความหมายเชิงบวก เชิงลบที่ปรากฏในการนำไปใช้ของคำกริยา 4. ขอบเขตการใช้คำกริยา และ 5. ลักษณะภาษาที่ใช้คำกริยาจากการประเมินผลการทำแบบทดสอบ หากผู้ตอบแบบทดสอบตอบถูกให้ 1 คะแนน หากตอบผิดให้ 0 คะแนน สามารถสรุปการพัฒนาความสามารถได้ตามตารางด้านล่างนี้

ตารางที่ 5 ผลการพัฒนาความสามารถในการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันแยกรายด้าน

ด้านที่	การทดสอบก่อนเรียน		การทดสอบหลังเรียน		ผลต่างค่าเฉลี่ย
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.	
ด้านที่ 1	0.50	0.50	0.87	0.32	+0.37
ด้านที่ 2	0.50	0.49	0.86	0.32	+0.36
ด้านที่ 3	0.45	0.50	0.78	0.39	+0.33
ด้านที่ 4	0.52	0.50	0.82	0.38	+0.30
ด้านที่ 5	0.51	0.51	0.75	0.44	+0.24

จากการประเมินความสามารถในการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายด้านพบว่ามีการพัฒนาในทุกด้าน ด้านที่มีการพัฒนาความสามารถมากที่สุดคือด้านที่ 1 คุณสมบัติของคำกริยาในการนำมาใช้ในประโยคและด้านที่มีการพัฒนาความสามารถได้น้อยที่สุดคือด้านที่ 5 ลักษณะภาษาที่ใช้คำกริยา

จากการเก็บรวบรวมผลการตอบแบบประเมินความรู้ ความสามารถในการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 90.32 และเป็นเพศชาย 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.68 สามารถสรุปผลรายข้อได้ดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงผลการตอบแบบประเมินความรู้ ความสามารถของกลุ่มตัวอย่าง

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
1. ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความหมาย วิธีการใช้และเงื่อนไขในการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนกลาง	4.41	0.62	มาก
2. ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ แยกแยะและระบุข้อแตกต่างในการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันในแต่ละกลุ่มความหมายได้อย่างแม่นยำ	4.47	0.74	มาก
3. ผู้เรียนเกิดความมั่นใจมากขึ้น เมื่อต้องนำคำกริยาในแต่ละกลุ่มความหมายไปใช้ในการสื่อสารทางใดทางหนึ่ง	4.52	0.68	มากที่สุด
4. ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้กระบวนการวิจัยเชิงสำรวจในการค้นหาหลักการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันอื่นๆ ที่อยู่นอกเหนือจากงานวิจัยนี้ได้	4.47	0.59	มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
5. ผู้เรียนสามารถใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันในการสื่อสารได้อย่างมั่นใจ และแม่นยำ	4.45	0.63	มาก
6. ผู้เรียนลดปัญหาหรือข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของตนเองได้มากกว่าเดิม	4.57	0.43	มากที่สุด
7. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้กระบวนการสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล และนำมาจัดทำเป็นรายงานการสำรวจ ค้นคว้าได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	4.54	0.56	มากที่สุด
8. หลังจากใช้กระบวนการวิจัยเชิงสำรวจแล้ว ช่วยลดปัญหาอิทธิพลทางภาษาเชิงลบ ปัญหาการศึกษาคำกริยาที่ไม่ถูกต้องของตนเองได้	4.61	0.43	มากที่สุด
9. ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมาย หลักการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันให้แก่ผู้อื่นได้	4.55	0.67	มากที่สุด
10. ผู้เรียนสามารถประยุกต์ความรู้ที่ได้ในการศึกษาภาษาจีนหรือไวยากรณ์ภาษาจีนเรื่องอื่นได้	4.39	0.58	มาก
11. ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจในการศึกษาคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันด้วยกระบวนการวิจัยเชิงสำรวจได้ด้วยตนเอง	4.50	0.62	มาก
12. ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจและความสามารถในการใช้คำกริยาด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันในรูปแบบกิจกรรมอภิปรายกลุ่มได้	4.42	0.60	มาก
13. ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนกลางของตนเองได้ดีขึ้นหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการวิจัย	4.56	0.49	มากที่สุด
14. ผู้เรียนสามารถออกแบบกระบวนการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้ดีขึ้นหลังเสร็จสิ้นการวิจัยครั้งนี้	4.37	0.56	มาก
15. ผู้เรียนประเมินความรู้ ความสามารถของตนเองว่ามีมากขึ้นเพียงใดหลังเสร็จสิ้นกระบวนการวิจัยครั้งนี้	4.53	0.48	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.49	0.58	มาก

สรุปผลการวิจัย

หลังเสร็จสิ้นกระบวนการวิจัย ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ผลการทดสอบความรู้ ความสามารถของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.48 คิดเป็นร้อยละ 81.60 สูงกว่าก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 9.58 คะแนน แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับการพัฒนาความสามารถในการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนกลางด้วยกระบวนการวิจัยเชิงสำรวจได้เป็นอย่างดี ผลคะแนนสอบเป็นที่น่าพึงพอใจ ทั้งยังสะท้อนให้เห็นว่าการนำการวิจัยเชิงสำรวจมาใช้เป็นแนวทางการเรียนการสอนสามารถช่วยให้กลุ่มตัวอย่างแสวงหาความรู้และวิเคราะห์ปัญหาการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้ด้วยตนเองได้อย่างเป็นระบบ

2. เมื่อผู้วิจัยพิจารณาความสามารถรายด้านพบว่าด้านที่มีการพัฒนาความสามารถมากที่สุดคือด้านที่ 1 คุณสมบัติของคำกริยาในการนำมาใช้ในประโยค โดยมีผลเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 0.87 และด้านที่มีการพัฒนาความสามารถได้ร้อยละที่สุดคือด้านที่ 5 ลักษณะภาษาที่ใช้คำกริยา มีผลเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 0.75 สะท้อนให้เห็นว่าหากจะดำเนินการวิจัยเรื่องนี้ต่อไปด้านลักษณะภาษาที่ใช้คำกริยาเป็นเรื่องที่ควรศึกษาเพื่อแก้ไขปัญหามากขึ้น

3. ผลการตอบแบบประเมินความรู้ ความสามารถในการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างคิดเห็นว่าตนเองสามารถพัฒนาความสามารถด้านการใช้คำกริยาได้ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 ข้อคำถามที่มีผลการตอบเฉลี่ยมากที่สุดคือหลังจากใช้กระบวนการวิจัยเชิงสำรวจแล้ว ช่วยลดปัญหาหรือพิพาททางภาษาเชิงลบ ปัญหาการศึกษาคำกริยาที่ไม่ถูกต้องของตนเองได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 ส่วนข้อคำถามที่มีผลเฉลี่ยน้อยที่สุดคือผู้เรียนสามารถออกแบบกระบวนการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้ดีขึ้นหลังเสร็จสิ้นการวิจัยครั้งนี้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการทดสอบความรู้ ความสามารถของผู้เรียนด้วยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และดำเนินการวิจัย

โดยให้ผู้เรียนลงมือสำรวจปัญหาการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันด้วยตนเองแล้ว พบว่าผู้เรียนมีผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเป็นที่น่าพึงพอใจ สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนเข้าใจความหมาย วิธีการใช้และเงื่อนไขต่าง ๆ รวมถึงสามารถเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันในบริบทแวดล้อมทางภาษาที่แตกต่างกันได้เป็นอย่างดี ผู้เรียนสามารถวางแผนการปฏิบัติงานของตน ออกแบบการสำรวจ สร้างเครื่องมือที่นำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างเป็นขั้นเป็นตอนและถูกต้องตามหลักทางวิชาการ สำหรับการวิจัยเชิงสำรวจเบื้องต้น ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ตรง

ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ แล้วจึงนำมาสรุปผล จัดทำเป็นรายงานการศึกษาปัญหาการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้เรียนชาวไทยในแต่ละกลุ่มความหมายได้ ซึ่งผลการวิจัยของนักศึกษาสะท้อนให้เห็นว่าสภาพปัญหาการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันจะมีลักษณะที่คล้ายกัน โดยสรุปแล้วจะพบปัญหาการไม่เข้าใจวิธีการใช้ที่ถูกต้องและไม่สามารถเลือกคำกริยามาใช้ให้สอดคล้องกับบริบทแวดล้อมทางภาษาได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Pannika Chavanathusorn (2019) เรื่อง DISCUSSION ON AN ANALYSIS ON ERRORS BY THAI STUDENTS IN CHINESE NEAR-SYNONYMOUS VERBS AND LEARNING STRATEGIES -- BASED ON THE COMPARISON OF FOUR THESES ที่ระบุว่า การสร้างความรู้ความเข้าใจในความหมายของคำกริยาแต่ละคำไม่ใช่เรื่องยาก แต่ที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคสำคัญในการศึกษาและการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้เรียนชาวไทยนั้นคือการเลือกใช้คำกริยาให้สอดคล้องกับบริบทแวดล้อมทางภาษา ซึ่งผู้เรียนต้องอาศัยการแปลความ วิเคราะห์ความหมายของประโยคแวดล้อมประกอบด้วย ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความชำนาญ ความแม่นยำในภาษาจีนและไวยากรณ์ภาษาจีนประกอบด้วยจึงจะสามารถเลือกใช้คำกริยาได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่ท้าทายผู้สอนในการออกแบบการวิจัย รวมถึงแบบเรียน ตำราเพื่อลดปัญหานี้

จากการประเมินความสามารถในการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายด้าน พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนาในทุกด้าน ด้านที่มีการพัฒนาความสามารถมากที่สุดคือ ด้านที่ 1 คุณสมบัติของคำกริยาในการนำมาใช้ในประโยค จากการที่ให้กลุ่มตัวอย่างได้ลงมือปฏิบัติศึกษาการใช้คำกริยาด้วยตนเองเปรียบเสมือนหัวใจของงานวิจัยนี้ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจลักษณะของคำกริยาในภาษาจีนที่มีทั้งกรรมกริยาและอกรรมกริยา โดยเฉพาะกริยาที่ไม่สามารถมีกรรมมาต่อท้ายได้ ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญในการใช้คำกริยาภาษาจีนของผู้เรียนชาวไทย รวมถึงหน้าที่ของคำกริยาที่สามารถนำไปทำหน้าที่ได้ทั้งภาคแสดง ส่วนขยายคำหลัก กลุ่มตัวอย่างสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการนำคำกริยาไปใช้สื่อสารได้มากขึ้น ในด้านที่ 2 ความสามารถในการวิเคราะห์กฎเกณฑ์การใช้ตามหลักภาษาจีน เนื่องจากในขั้นตอนการวิจัยเริ่มแรก กลุ่มตัวอย่างจะยังไม่สามารถวิเคราะห์กฎเกณฑ์การใช้คำกริยาได้ด้วยตนเอง จึงต้องอาศัยตำรา หนังสือหลักภาษาจีนเข้ามาช่วย แต่เมื่อกลุ่มตัวอย่างเริ่มรวบรวมข้อมูลการใช้คำกริยาได้มากขึ้น นำไปจัดหมวดหมู่สภาพปัญหาที่เจอ แล้วจึงสรุปปัญหาทั้งหมด นำไปสู่การวิเคราะห์กฎเกณฑ์การใช้คำกริยาในแต่ละกลุ่มได้ ด้านนี้จำเป็นต้องใช้เวลา ประกอบกับคำกริยาทุกคำมีกฎเกณฑ์การใช้ที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้เรียนต้องจดจำการใช้ โดยเฉพาะการใช้คำกริยาคู่กับคำนามต่าง ๆ

(词语搭配) ในด้านอื่น ได้แก่ด้านความหมายเชิงบวก เชิงลบที่ปรากฏในการนำไปใช้ของคำกริยาด้านขอบเขตการใช้คำกริยา และด้านลักษณะภาษาที่ใช้คำกริยาที่มีการพัฒนาความสามารถได้น้อยที่สุดนั้น เนื่องจากด้านความสามารถเหล่านี้นักพบในภาษาหนังสือหรือภาษาที่ค่อนข้างเป็นทางการ ระดับความรู้ด้านภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เทียบเท่า HSK ระดับ 4 หมายถึงมีคลังคำศัพท์ประมาณ 1,200 คำ อีกทั้งยังศึกษาภาษาจีนในงานวิชาการหรือภาษาเขียนไม่สูงนัก ผลการประเมินเหล่านี้จึงไม่มีการพัฒนาที่โดดเด่นกว่าสองด้านที่กล่าวมา แต่ยังคงอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพึงพอใจ

2. สรุปผลการตอบแบบประเมินความรู้ ความสามารถของกลุ่มตัวอย่างพบว่านักศึกษามีการพัฒนาความสามารถอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 S.D. เท่ากับ 0.58) เมื่อพิจารณารายการประเมินพบว่าข้อที่มีผลการตอบเฉลี่ยสูงสุดคือช่วยลดปัญหาสิทธิพลทางภาษาเชิงลบ ปัญหาการศึกษา คำกริยาที่ไม่ถูกต้องของตนเองได้ สะท้อนให้เห็นว่าหลังการจัดการเรียนการสอนเรื่องคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันด้วยการนำกระบวนการวิจัยเชิงสำรวจเข้ามาช่วยให้ผู้เรียนได้แสวงหาองค์ความรู้ด้วยตนเองแล้ว ทำให้ผู้เรียนสามารถลดปัญหาความสับสนในการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันลงไปได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของทิฆัมพร ออมสินและ สืบพงศ์ ช่างบุญชู (2015) เรื่องการศึกษาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทยหากผู้เรียนไม่ให้ความสำคัญไม่พยายามเรียนรู้ด้วยตนเองจะส่งผลต่อความก้าวหน้าในการเรียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนสูงมักให้ความสำคัญต่อการเรียนด้วยตนเองมากกว่าผู้เรียนที่มีระดับความสามารถกลางและต่ำ นอกจากนี้การฝึกฝนให้ผู้เรียนนำกระบวนการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการแสวงหาความรู้เรื่องปัญหาการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์ แยกแยะการใช้คำกริยาเหล่านั้น เพราะก่อนที่ผู้เรียนจะลงมือเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้เรียนจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้ประกอบ แล้วสรุปความรู้ของตนออกมาเสียก่อน แล้วจึงนำไปสร้างเครื่องมือกระบวนการนี้จะช่วยพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเบื้องต้นในขั้นตอนแรกของผู้เรียน หากผู้เรียนยังไม่เกิดความรู้ ความเข้าใจที่ดีพอ ย่อมส่งผลให้เครื่องมือที่สร้างขึ้นไม่สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้ หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วผู้เรียนจะเริ่มขั้นตอนแสวงหาสภาพปัญหาจริงในการใช้คำกริยา แล้วนำมาตรวจ สรุปผลในรูปแบบของการเขียนรายงานการวิจัยที่มีหัวข้อที่ชัดเจนซึ่งผู้เรียนต้องสังเคราะห์ความรู้ ความเข้าใจในความหมาย หลักการใช้และเงื่อนไขอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น บริบทแวดล้อมทางภาษานำมาเขียนสรุป พร้อมทั้งอภิปรายสาเหตุของปัญหาที่กลุ่มตนค้นพบ โดยมีการอ้างอิงงานวิจัยของผู้อื่นและแบบเรียน พจนานุกรมประกอบ จากนั้นผู้เรียนจะต้องจัดให้มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันเพื่อถ่ายทอดความรู้ที่กลุ่มตนได้รับให้แก่เพื่อนคนอื่นในชั้นเรียน

เมื่อพิจารณาถึงประสิทธิภาพในการนำกระบวนการวิจัยเชิงสำรวจมาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยพบปัญหาสำคัญประการแรกคือกลุ่มตัวอย่างไม่เคยทำงานวิจัยมาก่อน จึงไม่เข้าใจขั้นตอนและรูปแบบการเขียนที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องสร้างความรู้ให้แก่กลุ่มตัวอย่าง ฝึกปฏิบัติและนำตัวอย่างงานวิจัยเชิงสำรวจที่เกี่ยวข้องมาให้ศึกษา ปัญหาถัดมาคือความรู้ในการวิเคราะห์ แยกแยะคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้เรียน โดยมีการฝึกปฏิบัติการแยกแยะความหมาย วิธีการใช้และเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องในชั้นเรียนรายวิชาหลักภาษาจีนตามปกติ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝน นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานวิจัยเชิงสำรวจของตนได้นอกจากนี้การสร้างความรู้ตระหนักให้แก่ผู้เรียนเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันและกระบวนการแสวงหาความรู้ ความจริง สภาพปัญหาด้วยการวิจัยเชิงสำรวจเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาภาษาจีนกลางและรายวิชาอื่นของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี หากผู้เรียนสามารถตระหนักถึงความสำคัญส่วนนี้ได้ จะยิ่งส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ สร้างองค์ความรู้ นำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนกลางได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำมากขึ้น

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2563

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลการวิจัยครั้งนี้ สะท้อนให้เห็นว่าการนำกระบวนการวิจัยมาช่วยจัดการเรียนการสอนและการแสวงหาองค์ความรู้ให้แก่ผู้เรียน สามารถพัฒนาความเข้าใจในการใช้คำกริยาในภาษาจีนกลางได้มากขึ้น ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้กระบวนการวิจัยเชิงสำรวจในการแสวงหาความรู้ของตนได้ อีกทั้งช่วยลดปัญหาหรืออุปสรรคในการใช้คำกริยา สร้างความมั่นใจและสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ถูกต้องในการศึกษาเรื่องคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้เรียนได้ งานวิจัยนี้ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนและการเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ 5 ขั้นตอน ผู้วิจัยสามารถประยุกต์ขั้นตอนการดำเนินงานไปใช้ในการออกแบบงานวิจัยของตนเองซึ่งผู้วิจัยควรพิจารณาปัจจัยอื่นประกอบด้วย ความรู้ของผู้เรียน ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนและการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ต้องมีมากพอให้ผู้เรียนที่เป็นผู้ปฏิบัติมีเวลาในการออกแบบขั้นตอนการวิจัย สร้างเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูล รวมถึงปัจจัยเรื่องเนื้อหาในการเรียนการสอน ประโยชน์ของงานวิจัยนี้สามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพด้านการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ผู้วิจัยสามารถนำผลการวิจัยและขั้นตอนไปอ้างอิงในการทำวิจัยการใช้คำศัพท์ สำนวนหรือไวยากรณ์ภาษาจีนกลางเรื่องอื่นได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เมื่อผู้เรียนเข้าใจความหมาย วิธีการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันแล้วผู้วิจัยควรดำเนินงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำความรู้ไปใช้ โดยเฉพาะการนำคำกริยาไปใช้ในบริบทแวดล้อมทางภาษา เป็นสิ่งที่ท้าทายทั้งผู้วิจัยและผู้เรียนที่ต้องอาศัยทั้งระยะเวลาและประสบการณ์สูงในการออกแบบงานวิจัย รวมไปถึงสื่อการสอน แบบเรียนที่พัฒนาความสามารถในการนำไปใช้ หากสามารถทำได้จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน ส่งผลให้สามารถสื่อสารภาษาจีนได้อย่างถูกต้อง แม่นยำและเป็นธรรมชาติ สอดคล้องกับธรรมเนียมวัฒนธรรมการสื่อสารของเจ้าของภาษา นอกจากนี้กลุ่มคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันยังมีอีกมาก ผู้วิจัยที่สนใจสามารถเลือกคำกริยาจากคำศัพท์ที่ต้องใช้ในการทดสอบความรู้ภาษาจีนระดับนานาชาติในระดับที่เหมาะสมกับความรู้ของผู้เรียนของตนเองได้

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงไกร กองแสง. (2559). การศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างและการใช้คำกริยาในภาษาจีนและภาษาไทย. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*, 5(1), 1-12.
- ทิฆัมพร ออมสิน สืบพงศ์ ช่างบุญชู. (2015). *การศึกษาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย*. ใน การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 6. (น.230-240). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2563

- สุภาณี ปิยพสุนทรา. (2549). *เจาะลึกคำกริยาจีนกลาง*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ทฤษฎี.
- Pannika Chavanatnusorn. (2019). DISCUSSION ON AN ANALYSIS ON ERRORS BY THAISTUDENTS IN CHINESE NEAR-SYNONYMOUS VERBS AND LEARNING STRATEGIES --BASED ON THE COMPARISON OF FOUR THESES. *Chinese Journal of Social Science and Management*, 3 (1), 138-149.
- Li, Z. Jiang, L. (2013). *How to teach foreigners Chinese*. Beijing : Beijing Language and Culture University Press.
- Lu Fupo. (2010). *汉语语法教学理论与方法*. Beijing : Beijing University Press.
- Yan Dezao. (2012). *近义动词辨析举要* ในกองบรรณาธิการวารสารเรียนภาษาจีน 《学汉语》编辑部, 《学汉语》25 周年精选：外国人汉语学习难点全解析（第二册）วิเคราะห์ปัญหาการเรียนภาษาจีนสำหรับผู้เรียนต่างชาติคัดสรรบทความจากวารสาร 《学汉语》25 ปีเล่ม 2. Beijing : Beijing Language and Culture University Press.
- Wang Huan. (2005). *汉语近义词典 A Dictionary of Chinese Synonyms*. Beijing : Beijing Language and Culture University Press.
- Zhao Jinming. (2019). *对外汉语教学概论（修订本）*. Beijing: Beijing Commercial Press.
- Zhao, X. Li, Y. (2009). *商务馆学汉语近义词词典*. Beijing: The Commercial Press.